

“IK WIL ZO GEWOON MOGELIJK DOEN”

Nathalie Van D’Huynslager is 45 en blind. Ze werkt als instructeur sollicitatietraining in een organisatie waar mensen met een beperking loopbaanbegeleiding krijgen. Maar bovenal is ze iemand die heel graag reist. Al ervaart ze reizen op een andere manier dan mensen zonder een beperking, toch weerhoudt dat haar niet om erop uit te trekken.

“In de winter moet ik mijn batterijen opladen, en dat doe ik liefst in een land waar ik overdonderd word door de zintuiglijke indrukken, van zodra ik uit het vliegtuig stap. Je voelt er meteen de warmte en de vochtige lucht. Daar hou ik enorm van! Net als van lekker eten. Het fruit bijvoorbeeld, die ananassen en mango’s smaken daar helemaal anders dan hier. Als je de merenguemuziek hoort, dan kom je toch meteen in een heel andere sfeer? Geluiden zijn sowieso erg belangrijk voor mij.”

“Liefst wil ik zo gewoon mogelijk doen. Gewoon reizen, naar interessante bestemmingen! Ik heb wel begeleiding nodig. Ik ga nergens heen zonder een begeleider. En dat maakt, toegegeven, reizen soms wel moeilijk, omdat ik altijd iemand moet vinden die de tijd en de middelen heeft om mee op reis te gaan. Het aanbod van begeleiders is ook klein.”

“Mensen met een beperking moeten vooral *durven* de stap te zetten om op reis te gaan. Veel mensen hebben schrik. Ik las net over een reis naar India, met tal van bezoeken aan forten en tempels. Vaak gaat men er dan vanuit dat je als blinde daar eigenlijk ‘niets kunt gaan doen’. Maar reizen is toch een heel veelzijdige ervaring? Wat je allemaal kunt voelen, horen, smaken... is onvoorstelbaar.”

Quote:

Liefst wil ik zo gewoon mogelijk doen. Gewoon reizen, naar interessante bestemmingen!